

به کوشش : بهمن خلیفه بناروانی

تصحيح خال محدخته وخليل بدخليبي

جلد اول (بخشاول)

غزليات

: بيدل دهلوي، عبدالقادرين عبدالخالق، ١٠٥٢ – ١٣٣٠ق. سرشناسه

: كليات ابوالمعاني ميرزاعبدالقادر بيدل دهلوي / به تنصعيح خال عنوان و پدیدآور

معمد خسته و خليلالله خليلي؛ به كوشش بهمن خليفه بنارواني.

: تهران: طلایه، ۱۳۸۹. مثبخصات تشر

مشخصات ظاهری : ۵ ج.

: درره: 9 - 33 - 964 - 964 - 978: شابک

ج. ٨. ق. ٨: 5 - 28 - 2925 - 964 - 978 ع. ٨: 5 - 29 - 2925 - 28 - 978 ع. ٨: 5

ج. ٢: 8 - 30 - 2925 - 964 - 978 - 31 - 5 : 7: 5 - 31 - 39 - 964 - 2925 - 30 - 8

وضعیت فهرستانریسی : فیپا

مندرجات

: ج. ١. غزليات. - ج. ٢. تركيب بند. تـرجـيع بند، قـصائد. قـطعات، رباعيات.... ج.٣. مثنويها... ج. ٣. چهار عنصر، وتعات، تكات.

: شعر قارسی -- قرن ۱۲ ق. موضوع شناسنامه افزوده : خسته، خال محمد، مصحح.

: خلیلی، خلیلالله، ۱۲۸۶ ـ ۱۳۶۶.. مصحح،

شناسنامه افزوده شناسنامه افزوده : خليفه بنارواني. بهمن، ١٣٥٣.

PIR ۶۶۴۰ ۱۳۸9 : ردەبندى كنگرە

۱۵/۵: م/۱نام ردەيندى ديويى

شماره کتابشناسی ملی: ۱۹۴۸۱۵۰

تهران، میدانانقلاب، خ منیری جاوید(اردیبهشت)،کوی مبین،پ ۸، طبقه همکف. تلفن: ۶۶۴۶۳۲۴۱ – ۶۶۴۹۶۲۷۲، دورنگار: ۶۶۴۹۶۲۷۲

شعبة شماره ١: بزرگراه لشكرك، عيدان اول فائم، مجتمع تجاري ابريشم، شمارة ٣٢.

تلفن: ۲۲۴۶۱۰۹۳ - ۲۲۴۶۱۰۹۳ - ۲۲۴۹۱۰۳۴

كليات ابوالمعاني ميرزا عبدالقادر بيدل دهلوي

به تصحیح: خال محمد خسته و خلیلالله خلیلی : به کوشش: بهمن خلیفه بناروانی

لیتوگرافی: بزرگمهر

چاپ طلایه ۸۰ : تلفن: ۲۳۱۱۷۷۴۶

چاپ اول: ۱۳۸۹ : تیراژ: ۱۱۰۰ جلد

قطع وزیری: ۸۱۴ صفحه

شابک (ج. ۱. ق. ۱): ۵ – ۲۸ – ۲۹۲۵ – ۹۶۴ – ۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 2925 - 28 - 5

شابک دوره پنج جلدی: ۹ - ۳۳ - ۲۹۲۵ - ۹۶۴ - ۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 2925 - 33 - 9

كليه حقوق براى ناشر محفوظ است

فروش اینترنتی: WWW. Talaye.ir Email: Info @ Talaye.ir

شعر فارسی از آغاز، همیشه به یک سبک و سیاق پیش نیامده است. شاعران فارسی گو، در هر دورهای به اقتضای احوال روزگار و پسند مخاطب شعر میگفتهانـد. طبیعی است کـه احـوال ایـران در هــر روزگـاری دستخوش تحولات و دیگرگونی هایی بوده و مردمان این دیار در هر دورهای و در قلمرو حکمرانی هر حاکمی با مسائل متفاوتی دست به گریبان بودهاند و دغدغهها و تمایلات ذهنی و درونی آنها در هر شرایطی متفاوت بوده است. شعر که از جوهرهٔ درون سرچشمه میگیرد و بر زبان جاری میشود، برخاسته از همین تعایلات و دغدغههای ذهنی و فعالیتهای فکری است. در دوره صفویه، با روی کارآمده شاهان صفوی، محیط فکری و ذهنی ایران با آنچه در دورهٔ پیشین یعنی استیلای تیموریان بر این دیار بود، بسیار دگرگون شد. در این دوره، با روی کار آمدن شاه اسماعیل (جلوس: ۹۰۷ هـ. ق) که از نوادگان شیخ صفیالدین اردبیلی بود، مذهب تشیع در ایران رسمیت یافت و شاه اسماعیل و جانشینان او تمام همت خود را صرف گسترش و تبلیغ تشیع کردند. صفویان مانند شاهان سلسلههای پیشین، اهمیتی به مدیحهسرایی شاعران نمیدادند و بیشتر، شاعران را به سرودن اشعار در مدح امامان و بیان مضامین مذهبی و دینی تشویق میکردند. با تغییر شرایط و محیط فکری در ایران، به تبع تغییر شرایط سیاسی و اجتماعی و تحولات اقتصادی، ذائقهٔ شعری مردم نیز بـا آنـچه پـیش از آن بـود، متفاوت شد و رفتهرفته از رونق و قبول مضامین رایج شعری پیش از قرن دهم کاسته شد. بعد از پایتختی اصفهان در دورهٔ شاه عباس اول (سال ۱۰۰٦ هـ. ق) این شهر غیر از مرکزیت سیاسی و اداری، به تـوعی مـرکزیت فکری، اقتصادی، علمی و هنری نیز یافت. این شهر مجمع شاعران این دوران بود و انجمنهای متعدد شعری در اصفهان دایر بود. اکثر مردم نیز به شعر علاقه نشان میدادند و به نوعی شعر در لایههای درونی مردم و طبقات متوسط جامعه به صورت عمومي و شایع رواج داشت. این امر نتیجهٔ سیاستی بودکه حکومت صفوی در مواجهه ما شاعران بیش گرفته بود.

سرودن شعر دیگر مانند دورانهای قبل، نمی توانست وسیله امرار معاش و کسب امتیازات مادی قرار گیرد، از همین رو کسانی که فقط در پی التذاذ روحی از شعر بودند، به کار خود ادامه دادند و گروهی هم که طبق سنت قدیم، به وسیله شعر، در پی کسب مکنت و امکانات مادی بودند، به دربارهای شاهان همسایهٔ ایران عزیمت کردند؛ گروهی به دربار عثمانی و گروهی هم به هند. شعر شاعران این دوره که برجسته ترین نماینده آن صائب تبریزی (فوت: ۱۰۸۱ ه. ق) است، به داشتن افکار و اندیشههای باریک و تخیلات پیچیده و ذهنی و اشتمال بر استعارات و تشبیهات دور از ذهن و خلق تساویر تودرتو و عمیق شهرت دارد و از لحاظ و یژگیهای مذکور از شعر دورهٔ پیش از خود کاملاً متمایز است.

این نوع شعر مشهور به سبک هندی ـ که در واقع باید از آن با نام سبک اصفهانی یاد کرد ـ در اصفهان

شکل گرفت و رفته رفته به اوج رسید و البته در این میان مخالفان و منتقدانی هم باگسترش این نبوع و این سبک و سیاق در شعر فارسی موافق نبودند و مجالس نقد و تقریظ گاه به هتک و تعریض هم می کشید و بازار مجادلات موافقان و مخالفان شیوهٔ جدید گرم بود. اما شاعرانی که از ایران به هند سفر کرده بودند در دربارهای شاهان گورکانی که اغلب به شعر دوستی و علاقه به زبان فارسی و گاه حتی شاعری به زبان فارسی شهرت داشتند، به همان شیوهای که در اصفهان معمول شد، شعر می گفتند. الگوی آن شاعران اغلب شاعران برجستهٔ سبک اصفهانی به ویژه صائب بود و البته همیشه خود را مقید به پیروی از استادان بزرگ شعر فارسی پیش از قرن دهم یعنی سعدی و حافظ و نظامی می دانستند، اما فی الجمله تمام عناصر مشخصهٔ سبک جدید شعر فارسی یعنی سبک اصفهانی در شعر شاعران فارسی گوی هند ـ کم و بیش ـ دیده می شود.

از شاعران فارسی گوی هند، از همه مهمتر میرزا عبدالقادر بیدل دهلوی (۱۰۵۴ ـ ۱۱۳۳ ه. ق) است. او بزرگترین نماینده شعر فارسی با سبک جدید (سبک اصفهانی) در هندوستان به شمار میرود. او خود به پیروی از میرزا صائب تبریزی اذعان دارد و شعرش حاوی همهٔ ویژگیها و مشخصههای سبک نــوظهور اصــفهانی است. شعر او به قدری از مضامین و تصاویر پیچیده مشحون است که گاه، این تزاحم تصویرهای تــودرتو و پیچیده، مانع از درک سریع و صحیح مضمون شعر میشود. او از پسیشپاافـتادهترین امــور و مســـائل جــاری روزمره، پیچیدهترین مضامین و عمیتیترین تصاویر را خلق کرده است. دیوان او دریایی بیکران از تصاویر و استعارات و تشبیهات بدیع و بکر است. تقریباً هیچ بیتی از شعر او را نمی توان نشان داد که حاوی استعاره پــا تشبه با یک عنصر تصویری پیچیده نباشد. هر یک از تجلیات این عالم پس از ورود به ذهن حـلاق بـیدل. تکثیر میشود و پس از تبدیل شدن به تصاویر و صور گوناگون به صورت استعارات و تشبیهات و تعابیر حیرتانگیز جلوهگر میشود؛ مانند نوری که وارد منشور میشود و از سوی دیگر، با چندین جلوهٔ متفاوت بیرون می آید. اگر قرار باشد مضمون آفرینیها و عناصر تصویری و ساختار تعبیرات مجموعه اشعار بیدل را از هم تفکیک و استخراج کنیم، حاصل کار، مجموعهای دایرةالمعارفگونه از تعابیر و اصطلاحات مربوط بــه مسائل و علوم و فنون مختلف خواهد بودكه هر شاخهٔ آن به تنهايي براي اينكه كسي را در آن شاخه استاد مسلّم بدانیم، کافیست. هر کدام از این موضوعات میتواند موضوع تحقیقی مفصل و کتاب یـا مـقالهای در بـاب موضوعات و مضمون آفرینیهای مجموعه اشعار بـیدل دهـلوی بـاشـد: مـوسیقی، خـط، گـیاهان. سـنگـُدها. رنگها، عرفان اسلامی، مباحث کلامی، بودیسم، مباحث علم بیان، آداب و رسوم عامهٔ مردم هند. نـقاشی. علوم غریبه، فراست، روانشناسی، معرفتشناسی و...

بیدل در سال ۱۰۵۴ ه. ق در عظیم آباد هند (پتنه امروزی) به دنیا آمد. پدر او سپاهی بود و خود او نیز بعدها چندی به خدمت سپاهی مشغول بود. خانوادهٔ او اصلاً از ترکان جغتایی مهاجر به هند بودند. او مقدمات علوم ادبی و عربی را در همان اوان کودکی در مکتبخانههای عظیم آباد آموخت. پس از درگذشت والدینش. سرپرستی او را عمویش میرزاقلندر به عهده گرفت. بیدل رفتهرفته ذوق شعری یافت و با رفت و آمد به مجالس درویشان به تعالیم صوفیه علاقه نشان می داد. او در آغاز، در اشعار خود «رمزی» تخلص می کرد. بعدها ـ ظاهراً از روی شعر سعدی که گفته است وبی دل از بی نشان چه گوید بازه ـ تخلص وبیدل» را برای خود برگزید. بیدل پیوسته با مجالس صوفیه در ارتباط بود و به مباحث عرفانی علاقه و توجه نشان می داد. او پس از سفر به دهلی، در خانهٔ خود مجالس شعرخوانی تشکیل می داد و شاعران و فضلای دهلی همواره به خانه او رفت و آمد می کردند. او با علوم گوناگون از جمله نجوم و موسیقی و ریاضیات و الهیات و طب و علوم غریبه آشنایی داشت و ردپای این معلومات او در اشعار و آثارش به خوبی نمایان است. او از دانسته های خود دربارهٔ علوم مختلف در مضمون سازی ها و تعبیر آفرینی ها سود جسته است. او سرانجام در سال ۱۱۳۳ ه. ق در همان شهر مختلف در مضمون سازی ها و تعبیر آفرینی ها سود جسته است، او سرانجام در سال ۱۱۳۳ ه. ق در همان شهر دیوان غزلیات و دیگر قالبهای شعری که ملحق به دیوان اوست، اعم از قطعات و ترکیب بند و ترجیع بند و قصاید و رباعیات و ... آثار شعری مستقلی دارد، از جمله چند مثنوی به نامهای: محیط اعظم، طور معرفت، عرفان و طلسم حیرت. بیدل چند اثر به نثر نیز نوشته است، بدین شرح: ۱. چهار عنصر، که زندگی نامهٔ خودنوشت اوست. ۲. نکات، در باب موضوعات عرفانی و سیر و سلوک ۳. رقعات، شامل نامه ها و مکاتبات و با دوستان و حاکمان عصر، چند رسالهٔ مختصر دیگر نیز به بیدل نسبت داده اند.

این مجموعه از اشعار بیدل، حاوی همهٔ اشعار و آثار بیدل است که به تصحیح خال محمد خسته و خلیل الله خلیلی چندین سال پیش در کابل منتشر شده است. این مجموعه کلیات بیدل دهلوی فعلاً تاکنون کامل ترین و قابل اعتماد ترین مجموعه از اشعار بیدل دهلوی است. در این چاپ، علاوه بر اصلاح اغلاط فراوان چاپی، تغییر شیوهٔ نوشتار به سبک امروزی و تنظیم فهرست نامهای خاص برای همهٔ مجلدات کتاب، سعی بر این بوده است تا با سجاوندی یا گذاشتن حرکت برای برخی کلمات، از بدخوانی ابیات جلوگیری شود و این خود به درست و روان خواندن ابیات بیدل که مقدمهٔ ضروری فهم اشعار اوست، کمکی مؤثری است.

همچنین برای جلد اول کلیات بیدل که شامل غزلهای اوست، یک نمایهٔ مفاهیم، اصطلاحات و تعبیرات تنظیم شده است که راهنمای بسیار مفیدی برای پژوهشگران خواهد بود. در این نمایه، تقریباً کلیهٔ مفاهیم و اصطلاحات و تعبیرات غزلیات بیدل گرد آمده و با ارجاع به شمارهٔ بیت، می توان ابیاتی را که با موضوع موردنظر ارتباط دارد، یافت. این نمایه، به ویژه ابزار مناسبی برای پژوهشهای سبکشناختی در شعر بیدل تلقی می شود.

هدف از استخراج و تدوین نمایهٔ مفاهیم، دستیابی به ابزاری بود که بتوان با آن پژوهشهای موردی را در شعر بیدل انجام داد. چنانکه محققان اطلاع دارند، در گنجینهٔ اشعار بیدل دهلوی، آنچه از همهٔ بخشها مهم تر و از نظر ارزش ادبی غنی تر است، غزلهای اوست. همهٔ ما بیدل را به غزلهای ناب می شناسیم. از این رو، دامنهٔ این نمایه را به غزلهای او محدود کردیم که البته غیر از این، حجم زیادی که نمایه به خود اختصاص می داد، در محدود کردن دامنهٔ آن مؤثر بود.

در این نمایه هر آنچه که به نحوی دستمایهٔ بیدل برای مضمونسازی و تصویر پردازی واقع شـده است. وجود دارد. با این نمایه می توان راهی به هزار توی شبکهٔ تداعیهای بیدل باز کرد.

در به سرانجام رسیدن این مجموعه، بیش از همه، شکیبایی و تلاشهای ناشر محترم جناب آقای عبدالعلی نیموری و سرکار خانم نساء حمزهزاده ستودنی است. تلاش خانم نغمه علیقلی در سامان دادن فهرستها و نمایهٔ مفاهیم و زحمات خانم فاطمه ستاری در بازبینی نمونههای چاپی قابل تقدیر است.

بهمن خلیفه بناروانی ۸٦/۱۰/۲۰

به قلم خليل الله خليلى

ز فرق تا قدم افسون حیرتی بیدل کسی چه شرح کند معنی نکوی تو را

الحمدلله العلى العظيم و الصلوة على رسوله النبي الكريم والسلام على عباده الصالحين

اشعهٔ لمعات عرفان، به وفات بزرگترین عارف و سخن سرای شرق مولانا نورالدین عبدالرحمن جامی رو به خاموشی نهاد، ولی هنوز یک و نیم قرن هلالی سپری نگردیده بود که پرتو آن فیض قدس از طور معرفت فروزان گردید و مانند صبح ملمع نقاب، خیمهٔ روحانیان را معنبرطناب گردانید. یعنی: شاگرد دبستان فطرت، استاد سخن، گویندهٔ توانا، عارف کامل، ابوالمعانی میرزا عبدالقادر بیدل دیده به جلوه گاه شهود باز کرد که تا اکنون که دوصد و چهل و اند سال از افول آن ستارهٔ فروزان می گذرد گوهران اندیشهٔ دریابارش آویزهٔ گوش دلها و گلبانگ آسمانی سخنانش، نوازشگر جانهاست. خاصه در دیار ما که پیوسته اشعار دل انگیز وی در مدرسه و خانقاه، ورد شبانه و درس سحرگاه بوده و جویندگان طریق، گوهر تحقیق را از آن محیط اعظم سراغ نمودهاند.

این استاد توانا در اقسام شعر، اعم از قصیده و غزل، قطعه و رباعی، مسمط و مثنوی داد سخن داده و چنانکه شایستهٔ مقام ارجمند اوست کاخ نظم را به آئین نوین پی افگنده و آن را به اوج کمال رسانده. علی الخصوص در غزل که آن را با تشبیهات بکر و استعارات بدیع آراسته و در آن ابتکارها به کار برده و با ایجاد صنایع ظریفه و آوردن ترکیبات جدیده، رخسار معانی را جمال دیگر بخشوده. از برگ گلی، گلستانی آفریده و از دل ذرهای، جهانی یدید آورده است.

اندیشه های مرموز عرفانی، و مسائل غامض فلسفی را چنان به زیبایی و هنرمندی در تعبیرات شاعرانهٔ خود پرورده و به آن صبغهٔ شعر داده که خواننده خیال میکند سرحدی که میان شعر و فلسفه است در غزلیات وی برداشته شده؛ فولاد را فشرده و آیینه کرده است.

اگر نبذی از اندیشه های ژرف وی زود به فهم درنمی آید علت اصلی آن است که میرزا در یک قسمت از غزلیات خود آن مسائل عالی و مبهم را افاده نموده که ادراک آن به ذات خود دشوار و از فهم هر کس بالاتر است. اگر فی المثل آن مطالب عالیه را که در اسرار توحید و راز هستی و در بیان موقف انسان در این جهان حیرت انگیز است با نثری بس روان و حتی عامیان بنگارند، مردمی که به کنه این مطالب آشنایی ندارند و لذت این بادهٔ روحانی را نیچشیده اند از ادراک آن عاجز می مانند.

تنها حدیث نی و داستان جانسوز وی که حضرت مولانا جلال الدین بلخی رومی دیباچهٔ مثنوی معنوی را بدان مصدر گردانیده با چندین تعبیر و تفسیر که چند قرن متوالی بر آن کردهاند هنوز محتاج شرح است.

در این قسمت غزلیات میرزا، نکات و اشاراتی است که همیشه دانش آدمی از معرفت آن عاجز آمده و در

پیشگاه این طلسم حبرت واله و سرگردان مانده؛ بیدل از بی نشان چه گوید باز؟

میرزا بیدل در قسمت دیگر غزلیاتش که مطالب عادی و پیش پاافتاده را افاده نموده، در آن نیز چندان باریکی و ریزه کاری و استعاره و مجاز و کنایه و ایهام و توریه به کار برده و حسن تعلیل نموده و مثالهای نوین آورده که دیدن آن مطالب روشن و صاف، در سایهٔ این هنرنماییها و باریکیها، به تیزی هوش و دقت نظر محتاج شده، گویا این مسائل عادی در جایگاه رفیعی از هنر و صنعت قرار یافته که هر ذهن به پایهٔ ادراک آن نمی رسد. علی الخصوص مشکل ایجاز که مستلزم غزل سرایی است نیز برآن افزوده شده زیرا شاعر غزل سرا مجبور است که مضمونی مستقل را در یک بیت بگنجاند و در بیت دیگر مضمون دیگر بیاورد. بیدل نیز مانند اسلاف خود به این قید پایبند است، بر علاوه که وی می خواهد در این ظرف محدود چنانکه مختص اوست هنر شاعری خود را در فاخر ترین پیرایه آشکار کند. کلمات آن شسته، ترکیبات آن خوش آهنگ باشد، محسنات معنی نیر معنوی و تناسبهای لفظی را در آن به کار افگند، از محلورات و مثل های متداول و حتی مصطلحات محلی نیر

چون اراده داریم در رسالهٔ مفصلی در شرح احوال و اخبار و پایهٔ نویسندگی و مولد و مدفن میرزا و عقیدهٔ مردم اینجا در آن باب و در خصوص آثار منظوم و منثور بیدل به اشباع سخن رانیم و این مطلب وقتی بر آورده میگردد که همهٔ آثار بیدل از طبع بر آید؛ عجالتاً راجع به طبع و نشر دیوان غزلیات او به اختصار سطری چند مینگاریم.

مجموع آثار این سخنپرداز و متفکر بزرگ، به اهتمام و دقتی که شایستهٔ آن است تا اکنون حلیهٔ طبع در نپوشیده است. تقریباً مجموعی از آثار وی در سال ۱۲۹۹ هجری قمری در مطبع صفدری در بمبائی به اهتمام ملانوردین بن جیوا و به فرمایش مختارشاه کشمیری و ملا عبدالحکیم مرغینانی طبع شده و چند بار در هندوستان و ماوراءالنهر، گاهی غزلیات و گاهی منتخبی از غزلیات و گاهی غزلیات با یکی دو اثر دیگر وی طبع گردیده ولی هیچ یک از این نسخ مشتمل بر کلیهٔ آثار نبوده است.

تنها نسخهٔ مطبعهٔ صفدری نسبت به همهٔ نسخه های مطبوعه جامع تر است ولی این نسخه نیز تمام آثار منظوم و منثور را استیعاب نکرده و از خطاهای املایی مملو است و چون طبع کتاب در متن و حاشیه به عمل آمده این کار نیز ملال)نگیز است.

متأسفانه که در مرور ایام این نسخه نایاب گردیده و آنچه باقی مانده نسبت به خرابی کاغذ و کثرت استعمال مندرس و مطموس گردیده و از استفاده خارج شده است. نسخهٔ جامع دیگری که چهل و چند سال قبل به ارادهٔ مرحوم سردار نصرالله خان نائب السلطنه در ماشینخانهٔ کابل در مطبعهٔ حروفی تبحت طبع گرفته شده بود، نسخه ای است که در ترتیب و تدوین آن جمعی از دانشمندان اهتمام ورزیده بودند، اما بدبختانه طبع غزلیات قریب به اخیر ردیف دال رسیده بود که دیوان حیات سردار سخن شناس ملتوی گردید و دیوان غزل میرزا ناتمام ماند.

پس از آن آرزوهای مشتاقان در این باب به جایی نرسید و آثار بیدل طبع نگردید الا آن که در خلال این ایام جسته جسته بعضی از غزلیات او در جراید و مجلات کشور ما انتشار یافت و رسایلی نیز در شرح احوال و آثار او طبع شد و منتخباتی از اشعار او فراهم آمد. (۱) خوشبختانه در این عصر خجسته که سریر سلطنت افغانستان، به فروغ رأی و فر رایت اعلی حضرت معظم همایونی پادشاه دانشمند و ادب پرور المتوکل علی الله بندهٔ خدا محمد ظاهرشاه آراسته است و بر اساس سنن باستانی مفاخر و مآثر ادبسی در ایس سرزمین احیاء می گردد، در ضمن سایر جنبشهای علمی و ادبی که تو أم با نهضتهای اجتماعی در زمامداری ساغلی سردار محمد داود صدر اعظم پدید آمده دکتور علی احمد پوپل وزیر معارف اراده نمود که کلیات میرزا عبدالقادر بیدل در مطبعهٔ وزارت معارف طبع گردد. اینک در اوائل اسد امسال که یک هزار و سه صد و چهل و یک سال به حساب گردش آفتاب از هجرت نبوی می گذرد و مقارن است به چهل و چهارمین سال استرداد آزادی افغانستان، به حسن اهتمام و همت این وزیر دانشمند فعال غزلیات میرزا که جلد اول از آثار او قرار داده شده در مدت کمتر از یک سال در مطبعهٔ وزارت معارف در شهر کابل از طبع بر آمد و به این وسیله پیامی که این شاعر و متفکر بزرگ به مسلمانان جهان بلکه به جهان بشریت دارد به دسترس ارباب ذوق گذاشته شد.

نرتیب این دیوان:

در ترتیب این دیوان از غزل اول تا غزل «یاران به رنگ رفته دو روزم مثل کنید» نسخهٔ مطبوعهٔ مرحوم سردار نصرالله خان اساس کار قرار داده شد.

در غزلهایمابعد، نسخهٔ مطبوعهٔ مطبعهٔ صفدری مدارکار قرارگرفت و آنجاکه اشتباهی پیدا بود به نسخهٔ مخطوطهٔ کلیات که در موزیم کابل میباشد و نسخههای مخطوطه که در کتابخانهٔ وزارت معارف است مراجعه گردید.

علاوه بر آن بعضی غزلیات دیگر که در نسخهٔ مطبوعهٔ مطبعهٔ صفدری نبود و در سایر نسخه های مطبوعه و مخطوطه و حتی در بیاض های دست نویس که تعداد آن از نود نسخه متجاوز می شود به نام میرزا بیدل ثبت شده بود و آن را جناب فاضل معاصر حافظ نور محمد خان که گدای سرمنشی دربار ملوکانه در مدت چندین سال با زحمت فراوان جمع آورده و این خدمت عالی را ارمغان عالم ادب نموده بود، جابه جا در دیوان گنجانیده و در طرف راست مطلع هر غزل علامت ستاره گذاشته شد تا به این علامت (*) این غزل ها از سایر غزلیات تشخیص گردد. (۲)

۱. چنانچه سردار اعلى فاضل محترم على محمد خان معاون صدارت عظمى، منتخباتى بس نفيس از غزليات ميرزا ترتيب دادهاند و
رسالهٔ «بيدل چه مىگويد» كه سردار فاضل فيض محمد خان فيضى و «افكار شاعر» كه استاد گرامى سلجوقى و «كتاب فيض قدس»
 كه خليلى تأليف نموده است.

در این چاپ ستارهها حذف شد. منظور غزل هایی است که با این شمارهها قابل بازیابی است:

۵۳・۱, 7771. 719(, 1191. 619), 919(, 7191. 793), 930(, 833), 633), 673(, 673), 673), 673(, 673), 773), 774(, 777), 717(, 717), 777(, 717), 777(, 717), 777(, 717), 777(, 717), 777(, 717), 777(, 717), 717), 717(, 674), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 784), 786),

ناگفته نماند که کلیات میرزا در هنگام حیات خودش نیز تدوین شده بود (رابندرا بن داس خوشگو)که از شاگردان و معتقدان میرزاست و به قول خودش کمتر از هزار بار به صحبت میرزا نرسیده در کتاب سفینه در دفتر سوم در آنجاکه شرح حال میرزا را به تفصیل مینگارد و شمارهٔ اشعار او را قید میکند نظماً و نشراً آثار میرزا را نود و نه هزار بیت میداند و از آن جمله شمارهٔ غزلیات را پنجاه و و چند هزار بیت ضبط میکند (۱). خوشگو می نگارد:

بیدل دیوانش را در حیات خودش تدوین کرده، چار مصراعی نویسانده بود. روزی اوراق کلیات را وزن کرد چارده سیر (معمول همان وقت) بر آمد. در دیگر کفهٔ ترازو فلزات و جواهر راگذاشت و گفت مردم هند، فرزندان خود را وزن کرده تصدق میدهند، چون نتیجهٔ بیدلان همین نتایج طبع میباشد، من خبریت آنها را از خدا میخواهم، امید است قبول گردد.

غلام علی آزاد که معاصر بیدل است نیز در کتاب خزانهٔ عامره این قول را تأییدکرده و مجموع کلیات بیدل را مابین نود و صد هزار بیت تخمین نموده است. معلوم است ارادتمندان در روز عرس (وفات بـیدل) رســم داشتندکه دیوان او را بر سر تربتش میخواندند و محظوظ میشدند^(۲).

در دیوان موجوده هر غزل به ترتیب حروف هجاکه در آخر قوافی آمده به سلسهٔ (ابنتی) طبع شده و سعی گردیده که این ترتیب در حرف اول مصراع اول مطلع نیز رعایت گردد، همچنین فهرستی ترتیب و طبع شد تا دریافتن غزلها به آسانی دست دهد.

امیدواریم به توفیق الهی بقیه آثار گران بهای این شاعر و متصوف بزرگ به زودی به زیور طبع آراسـته گردد و ارباب ذوق از آن برخوردار گردند.

توجه فاضل ارجمند دکتور میرنجم الدین انصاری مشاور علمی وزارت معارف و سعی ملک الشعراء استاد بیتاب، همکاری خطاط شهیر سید محمد داود حسینی، خاصه اهتمام و مساعی جمیله و کوشش شباروزی شاعر و فاضل و خطاط و محقق گرامی خال محمد خسته که در تصحیح و مقابلهٔ این نسخه نمو ده اند در خور تمجید است. همچنین مساعی و نگرانی ساغلی انجنیر گل محمد رئیس و دیگر کارکنان مطبعهٔ معارف که در طبع و نفاست آن مبذول داشته اند موجب مسرت و شکران است.

S

^{(1777,} C777, P777, T777, C777, C777, P777, P777, P777, P777, C777, C777, C777, P777, P7

١ سفينة خوشكو، طبع يثنه، بهار.

۲ در این باب و راجع به نسخههای مخطوطه و اصل کلیات بیدل که در کشور ما و در دیگر کتابخانههای مشهور است در رسالهای که وعده داده ایم سخن خواهیم راند.